

PMI CAPM® – Lessons learned – Petr Doupal

Studuji Informační systémy a technologie na VŠE v Praze a po státnicích v únoru 2013 budu hledat práci v IT oboru. Ve velkých firmách v této sféře se často pracuje na projektovém principu a tak mám i díky několika předmětům ze školy zájem projektový management dále rozvíjet. Letos jsem se tedy začal zajímat o certifikace z PM a nabídka z VŠE za výhodných podmínek složit jednu z certifikací tak přišla velmi vhod.

Rozhodoval jsem se mezi nejznámějšími certifikacemi PRINCE2® a PMI CAPM® a nakonec jsem si vybral CAPM, zejména z důvodu větší světové renomovanosti. V budoucnu bych uvažoval i o PRINCEovi. K doložení předchozích PM zkušeností nutných k připuštění ke zkoušce CAPM stačilo potvrzení absolvování jednoho předmětu z VŠE.

Systém registrace (navíc placené, \$42 pro studenty) a přihlášení je trochu složitý, ale neměl jsem s ním potíže. Přes PROMETRIC jsem si vybral vhodný termín v Praze v centru GOPAS, termíny byly neomezené.

Na přípravu jsem kvůli pracovním povinnostem neměl příliš času, ale nakonec i pro ostatní můžu říct, že týden intenzivnější přípravy na úspěšné složení stačí. Výhodou CAPM je, že čerpá jen a jen z PMBOKu, který po registraci dostane v PDFku, nebo si ho samozřejmě můžete fyzicky koupit. Je to pětisetstránková PMI bichle, ale hodně z toho jsou nepotřebné přílohy a nakonec toho textu tam ani není tolik.

Hlavní je se naučit správné názvy a souvislosti. Plno otázek je jen ve stylu, co je vstupem/technikou/výstupem do nějakého procesu. Často vás tedy můžou zmást podobné, ale špatné názvy (pozor, nepoužívejte ukázkové testy starší než čtvrtá edice!). Grafická paměť a chápání logiky souvislostí je určitě výhodou, 42 procesů na zapamatování není málo.

Já jsem PMBOK jednou přečetl a podruhé proletěl pro připomenutí a udělal si pár ukázkových testů, jeden přímo na testovacím počítači ve škole. Nanečisto jsem měl úspěšnost okolo 80 %, k úspěšnému složení přitom stačí cirka 65 %. Bohužel přesné číslo se na konci v PROMETRICu nedozvíte, jen dílčí úspěšnosti v jednotlivých kapitolách. Kdo chce nejlepší hodnocení Proficient, měl by přípravě věnovat více. Nedovedu si ale představit, že by to k něčemu bylo (něco jako mít za 4 v maturitě).

Při testu mě překvapilo, že jedna otázka, kterou jsem si jen tipnul, se ještě dvakrát opakovala, jako by počítač věděl, že ji napíšu třikrát špatně. K předchozím otázkám jsem se ale nikdy nevracel, věděl jsem, že už nic víc nevymyslím. Proto jsem z tříhodinového časového limitu nevyužil ani polovinu.

Opakovat zkoušku stojí \$150, přitom celá certifikace vč. prvního pokusu \$225, rozhodně se tedy přípravu nevyplatí podcenit. Jak jsem ale psal, pro chytré studenty VŠE by týden přípravy měl stačit.